

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 199/2019-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša a Mojmíra Mamojku (sudca spravodajca) v konaní o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Darinou Solárovou, Škultétyho 3, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Er 1684/2014 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Er 1684/2014 porušené boli.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 498,55 € (slovom štyristodevät'desiatosem eur a päťdesiatpäť centov) na účet advokátky JUDr. Dariny Solárovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavnej s'ťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2018 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“, v citáciách aj „oprávnený“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Er 1684/2014 (ďalej len „napadnuté konanie“). Podľa dodatku č. 1 k rozvrhu práce ústavného súdu na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 schváleného na zasadnutí pléna ústavného súdu 16. októbra 2019 v súlade s jeho čl. X bodom 7 vydané rozhodnutia o prijatí návrhu na ďalšie konanie prerokujú tieto senáty v pôvodnom zložení platnom od 26. apríla 2019 do 16. októbra 2019, teda sudkyňa Jana Baricová (predsedníčka senátu), sudca Miroslav Duriš a sudca Mojmir Mamojka (sudca spravodajca).

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 11.5.2014 sťažovateľ ako oprávnený z exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Košice II č.k.19C/288/2003-75 v nepriamom spojení so zmenovým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach Č. k. 5Co/72/2009-109, ktorým rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 19C/288/2003-75 mu bola priznaná náhrada mzdy 1.200,49 Eur, prostredníctvom exekútora doručil súdu návrh na začatie exekúcie voči povinnému [REDAKOVANÉ], ktorým sa domáhal vymoženia v návrhu v uvedenej časti nevyplatenej náhrady mzdy v sume 1. 200,49 Eur.

Súd až dňa 27.2.2018 vydal upovedomenie o začatí exekúcie pod č. 38Er/1684/2014. Ex /364/2014.

Povinný proti označenému upovedomeniu o začatí exekúcie pod č. 38Er/1684/2014, Ex /364/2014 podal námietky zo dňa 13.marca 2018 proti upovedomeniu o začatí exekúcie pod č. 38Er/1684/2014, Ex /364/2014 a navrhol exekúciu zastaviť.

Sťažovateľ podaním zo dňa 20.7.2018 u predsedu súdu podal sťažnosť na prietahy v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 38Er/1684/2014.

K námietkam povinného sa vyjadril oprávnený sťažovateľ vyjadrením zo dňa 14.8.2018.

Predseda súdu odpoveďou zo dňa 22.8.2018 sp. zn. Spr. 143/2018 sťažnosť sťažovateľa uznal za dôvodnú. “

3. Sťažovateľ ďalej v ústavnej sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ preto, že súdne exekučné konanie, po podaní jeho návrhu 11.5.2014 trvá už 5 rok a v konaní sa takmer 4 roky vôbec nekonalo a nepostupovalo sa teda urýchlene, plynule a bez zbytočných prietahov, majúc za to že pomalým postupom súdu bolo a je naďalej porušované jeho právo na prejednanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené mu čl. 48 ods. 1 Ústavy SR ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa domáha ochrany svojho práva na ústavnom súde. Ani sťažnosť sťažovateľa zo dňa 20.7.2018, ktorú predseda súdu odpoveďou zo dňa 22.8.2018 sp. zn. Spr. 143/2018, uznal za dôvodnú s príslubom, že bude plynulosť konania sledovať do právoplatnosti rozhodnutia, nepriniesla pre sťažovateľa sledovaný cieľ a preto nebola pre sťažovateľa primeraným zadostučinením,

keďže konečné rozhodnutie ktorým by konanie bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím súdu sťažovateľ dodnes nemá.“

4. Keďže do podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené, sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38Er/1684/2014 porušil základné právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Košice II prikazuje konať vo veci vedenom pod sp. zn. 38Er/1684/2014 bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 3.000.Eur, ktoré je mu povinný Okresný súd Košice II vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Košice II je povinný vyplatiť sťažovateľovi 487,68 Eur do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokátky JUDr. Dariny Solárovej, Škultétyho 3, 040 01 Košice.“

5. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady pre prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, a preto ju uznesením č. k. I. ÚS 199/2019-14 z 21. mája 2019 prijal na ďalšie konanie v zmysle § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Vyjadrenia okresného súdu a písomné stanovisko sťažovateľa

6. Ústavný súd pred prijatím ústavnej sťažnosti 22. marca 2019, ako aj po jej prijatí 3. júna 2019 vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, zapožičal ústavnému súdu príslušný spisový materiál a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril k ústavnej sťažnosti.

7.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 Spr V/2018/2019 doručenom ústavnému súdu 9. apríla 2019 popísal chronológiu procesných úkonov v konaní, vyjadril sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti, poukázal na aktuálnu personálnu situáciu a pracovnú zaťaženosť na okresnom súde a v podstatnom uviedol:

„...- dňa 20.05.2014 doručená súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie,

- dňa 18.10.2017 vydané poverenie na vykonanie exekúcie,

- dňa 17.05.2018 doručené súdu zo strany súdneho exekútora námietky povinného proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie,

- dňa 21.05.2018 spis prevedený do súdneho oddelenia sudkyne

z dôvodu zániku funkcie sudcu,

- dňa 28.08.2018 predložený spis predsedovi súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti,

- uznesením zo dňa 05.09.2018 rozhodnuté o námietke zaujatosti,

- dňa 17.09.2018 spis pridelený do nového súdneho oddelenia,

- dňa 17.09.2018 vydané uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení konania,

- dňa 01.10.2018 doručené súdu odvolanie oprávneného,

- dňa 09.10.2018 vykonané úkony súvisiace s odvolaním.

- dňa 23.10.2018 spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

S poukazom na vyššie uvedené chronológiu úkonov vo veci podľa môjho názoru možno konštatovať, že v určitých úsekoch došlo k obdobiam nečinnosti.

V tejto súvislosti pokladám za potrebné poukázať aj na celkovú personálnu situáciu Okresného súdu Košice II z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov súdu...

... Okresný súd... je jeden z najväčších súdov prvej inštancie v Slovenskej republike, vrátane registrových súdov v obvode krajských súdov, nielen z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov, ale patrí k najzaťaženejším súdom z hľadiska nápadu v jednotlivých hlavných agendách... a bol zároveň súdom s najväčším nápadom v exekučných veciach a v súčasnosti tomu zodpovedajúcim zostatkom exekučných vecí. Uvedená situácia v podstate trvá od roku 2010 do súčasnosti...

... Na základe uvedeného personálneho stavu v období rokov 2010 až 2015 sa reálne znížil počet sudcov vo výkone až na 28 sudcov, čo objektívne viedlo k nemožnosti vybavovať veci plynulo a v primeraných lehotách, keďže bolo potrebné prerozdeliť veci sudcov, u ktorých došlo k ukončeniu výkonu funkcie sudcu...

... Musím zdôrazniť, že na Okresnom súde... sudcovia vybavujúci obchodnoprávnu agendu majú pridelenú na rozhodovanie aj exekučnú agendu. Okresný súd Košice II je pritom súdom s najvyšším počtom exekučných vecí v Slovenskej republike...

... Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že v konaní vedenom na Okresnom súde... došlo k prietahom v konaní, som toho názoru, že tieto sú objektívneho charakteru a súvisia s celkovým personálnym stavom Okresného súdu Košice II a počtom exekučných vecí... “

7.2 Predseda okresného súdu vo svojom doplňujúcom vyjadrení sp. zn. 1 Spr V/568/2019 doručenom ústavnému súdu 26. septembra 2019 v podstatnom uviedol:

„... uvádzam, že od môjho vyjadrenia zo dňa 04.04.2019... boli vykonané nasledovné úkony:

- dňa 19.06.2019 doručené súdu uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu o zastavení exekúcie a vyhlásení exekúcie za neprípustnú.

- dňa 07.08.2019 doručené súdu dovolanie oprávneného,

- dňa 02.09.2019 vykonané úkony súvisiace s dovolaním.

Z uvedeného je zrejmé, že konanie je v súčasnosti právoplatne skončené.

V zmysle § 58 ods. 3 zákona... Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho... “

8. Na vyjadrenie predsedu okresného súdu písomne zareagovala právna zástupkyňa sťažovateľa, ktorá vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 7. októbra 2019 uviedla:

„... Chronológia úkonov okresného súdu, ktoré sa dotýkajú sťažovateľa zodpovedá skutočnosti a zo samej uvedenej chronológii úkonov vyplývajú zbytočné súdom zavinené prietahy v konaní, ktoré uznáva aj okresný súd, najmä v období odo dňa 20.05.2014, kedy bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, do dňa

18.10.2017 kedy bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie kedy okresný súd vôbec nekonal (3 roky a 5 mesiacov) a odo dňa 18.10.2017 do dňa 17.05.2018, kedy boli súdu doručené zo strany súdneho exekútora námietky povinného proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie (7 mesiacov).

Spolu sú to 4 roky zbytočných preťahov.

Potom súd konal tak ako konať mal, aj v hore uvedenom období nekonania bez zbytočných preťahov. Poukazujem taktiež na celkovú dĺžku konania 5 rokov, na ktorú berie zreteľ aj ESLP.

K personálnej situácii Okresného súdu Košice II z hľadiska počtu sudcov a zamestnancov súdu môžem len poukázať na konštantnú judikatúru ústavného súdu, a ESLP, ktorú personálnu situáciu ústavný súd ani ESLP nepovažovali za relevantnú pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach fyzických a právnických osôb.

Súčasne Vám oznamujem, že ani sťažovateľ netrvá na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od ústneho pojednávania, pretože nariadenie ústneho pojednávania by neprispelo k väčšiemu objasneniu veci.“

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

10. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

11. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v jeho právnej veci.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

13. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 17 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorý určuje, že súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne

a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (obdobne predtým § 6 a § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016).

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna, faktická, prípadne procesná zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (m. m. I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

17. Preskúmaním doterajšieho celého priebehu napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že predmetné exekučné konanie sa nevyznačuje žiadnym osobitným prvkom právnej ani faktickej zložitosti a svojou podstatou zodpovedá štandardnej rozhodovacej agende všeobecných súdov.

18. Správanie sťažovateľa je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po dôkladnom rozbere zapožičaného súdneho spisu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k priet'ahom v napadnutom konaní okresného súdu.

19. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v jednotlivých fázach napadnutého konania.

20. Ústavný súd po dôkladnom rozbere zapožičaného súdneho spisu a vyjadrení účastníkov konania konštatuje, že k zbytočným priet'ahom zo strany okresného súdu došlo už v úvodnej fáze napadnutého konania, keďže súdny exekútor [REDAKOVANÉ] doručil okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie už 20. mája 2014, avšak okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie až 18. októbra 2017, teda po viac ako 3 rokoch a piatich mesiacoch obdobia úplnej nečinnosti okresného súdu.

21. Ústavný súd taktiež eviduje, že okresný súd zastavil exekúciu až po 5 mesiacoch od doručenia návrhu na jej zastavenie, avšak berie na zreteľ skutočnosť, že v medziobdobí rozhodoval o námietke zaujatosti vtedajšej zákonnej sudkyne, čo predstavovalo objektívnu prekážku pre vykonávanie ďalších procesných úkonov vo veci. Z uvedeného dôvodu ústavný súd na toto obdobie nečinnosti osobitne neprihliadal. Rovnako neprihliadal na obdobie plynúce po zastavení exekúcie v súvislosti s podanými opravnými prostriedkami, keďže na rozhodovanie o nich už nie je príslušný okresný súd.

22. Nadväzujúc na uvedené ústavný súd konštatuje, že berie na zreteľ argumenty predsedu okresného súdu týkajúce sa jeho personálnej vyťaženosti a vysokého nápadu vecí vo všetkých oddeleniach okresného súdu (osobitne v exekučnom oddelení), avšak tento argument nemôže považovať za ospravedlňujúci a relevantný, keďže, odkazujúc na svoju ustálenú judikatúru (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06), ako aj judikatúru ESLP, pripomína, že skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

23. Ústavný súd po komplexom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska predmetu konania, správania sťažovateľa a postupu okresného súdu, zohľadňujúc celkovú dĺžku konania a skutočnosť, že okresný súd bol vo veci 3 roky a 5 mesiacov absolútne nečinný, dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výrokovej časti tohto nálezu.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

25. Keďže v napadnutom konaní bolo medzičasom právoplatne rozhodnuté, ústavný súd ústavnej sťažnosti v časti týkajúcej sa tejto sťažovateľovej požiadavky nevyhovel (bod 4 výrokovej časti nálezu).

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

27. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

28. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti požadoval finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ktoré odôvodňoval neprimeranou dĺžkou konania, ako aj tou skutočnosťou, že doterajší priebeh konania vykazuje znaky zbytočných prietáhov.

29. Ústavný súd pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení vzal do úvahy najmä charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľa, jeho správanie, celkovú dĺžku namietaného konania, a aj skutočnosť, že dĺžka konania bola ovplyvnená najmä dlhodobou nečinnosťou okresného súdu. Ústavný súd zároveň aplikoval zásadu spravodlivosti a riadil sa úvahou, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou.

30. Berúc do úvahy aj skutočnosť, že okresný súd bol v konaní 3 roky a 5 mesiacov absolútne nečinný, no konanie bolo medzičasom právoplatne skončené, ústavný súd sťažovateľovi v danej požiadavke v plnom rozsahu nevyhovel, ale považoval za odôvodnené priznať mu podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 €, ktoré je okresný súd povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. (body 2 a 4 výrokovej časti nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2018 bola 153,50 € a hodnota režijného paušálu bola

9,21 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky), pričom sťažovateľovi vznikol nárok za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2018 (príprava a prevzatie zastúpenia, vypracovanie ústavnej sťažnosti). Sťažovateľovi vznikol rovnako nárok za 1 úkon právnej služby za rok 2019 (vypracovanie vyjadrenia k stanovisku okresného súdu) vo výške 163,33 € (§ 11 ods. 3 vyhlášky) spolu s režijným paušálom vo výške 9,80 €. Ústavný súd teda priznal sťažovateľovi trovy konania vo výške 498,55 €. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

33. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu